

ਕੋਐਸ ਟਿਵਾਣਾ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਦੀਵਾਨ ਜੇ.ਜੇ.

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ , - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

1984 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਓਰੀਜਨਲ ਕਟੈਪਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 15

12 ਅਗਸਤ 1985

1971 ਦਾ LXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c)(i))—ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ-ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਅਤੇ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ—ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ—ਕੀ ਧਾਰਾ 2(c)(i) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਰਾਦਰ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੈ— ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਕੀਲ—ਕੀ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਰਤੱਵ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਦੁਆਰਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ 'ਕਲੰਕੀਕਰਨ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪੁੰਸਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਹਾਨੀ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਲੋਚਨਾ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ, ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਾਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਖੌਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ, ਸੋਧਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਪ੍ਰਤੀ ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਜੋ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਰਾਹ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਇਲਜ਼ਾਮ,!, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵੱਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਕਰਤੱਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। , ਇਸ ਲਈ. ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ. ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ । ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਬਾਰੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਜੋ ਝੂਠੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(c) (i) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

(Paras 14, 17 and 18).

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਕੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਕੋਲ ਖਰਾਬ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਤ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਯਰ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੱਜ 'ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਕਿ; ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਇੱਥੇ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹਨ? ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੋੜੇਗਾ? ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਕਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਰਡਰਲਾਈਨ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਰਾਏ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਡਿਊਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਹਉਮੈ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹੈ? ਕੀ ਉਸ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੇਵਰ ਦਾ ਸੁਝਾਵਾਨ ਦਿਮਾਗ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਜੱਜ ਨਾਲ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਰਮਿਆਨ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰਲੇ ਹੱਥ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਮਾਨ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਹੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ। ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦਾ ਇਹ ਕੋਈ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਿਰੁੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਈਮ ਕਰੋ। ਇਸਦੇ ਵਿਪਰੀਤ, ਉਸ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਵੇ।

ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ, ਸਬ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਗਾਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਗਾਨੀ ਐਕਟ 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ (15(2) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ। (ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ) ਨਿਯਮ, 1974, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ।

ਜੇਐਸ ਮਾਨ, ਡੀਏਜੀ (ਪੰਜਾਬ), ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਐਸ.ਦੁਆਬੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ।

(Para
21)

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਐਚਐਸ ਨਾਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ ਐਨਡੀ ਰਾਹੀ ਵਿਰੋਧੀ।

ਆਰ.ਕੇ ਸਚਦੇਵ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ।

ਨਿਰਣਾ

ਕੇ.ਐਸ ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.

(1) ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐੱਨ ਡੀ ਰਾਹੀ ਅਤੇ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਿਮਲਾ ਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ, ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਉਸ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।, ਸਬ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਫਗਵਾੜਾ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ. ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ - ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਸਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

"ਮੁਦਈ/ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

1. ਕਿ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, "ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਮਲਾਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ/ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਰਮਾ-ਨੈਟ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ". ਇਹ ਕੇਸ 20 ਅਕਤੂਬਰ, ਪੰਨਾ 983 ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
2. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦਾ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
3. ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਖੰਡਨ ਸਬੂਤ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਫਸਰ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਅਤੇ ਮਨ ਦਾ ਝੁਕਾਅ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਦੇਣ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤੰਗ-ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਲੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀ. ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਹਰ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਗਰਮਜ਼ੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵੀਆਈਪੀ ਟ੍ਰੀਟਮੈਂਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਝੁਕਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਬਹੁਤ ਨਰਮ ਪਿਆਰ ਵਾਲਾ ਸੀ।

4. ਕਿ ਸਿੱਖ ਸਬ-ਜੱਜ, ਫਗਵਾੜਾ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਰਮ ਕੋਣਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਅਤੇ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।
5. ਕਿ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੱਕੀ-ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪਾ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੁੱਖਾ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ, ਬੇਇੱਜ਼ਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤੰਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਪੱਖ ਅਤੇ ਵਿਥਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਜ਼ਬੂਰ ਅਤੇ ਉਲਝਣ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਅਣਉਚਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। . ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ

ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। .

6. ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਟਾਊਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਰੇਹ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਗਵਾੜਾ ਦੇ ਇੱਕ ਵਸਨੀਕ ਕੀਮਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ ਨੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭਰਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ,, ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸਦਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਲੀਬਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਸਾੜੀਆਂ ਲੈਣ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ 3,000 ਉਸਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾੜੀ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾੜੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੋਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ 'ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਈ.ਜੇ. ਨੰਬਰ 139, ਮਿਤੀ 2 ਅਗਸਤ, 1980, ਧਾਰਾ 458/380 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ 6 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਮਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਦਾ ਨੰਬਰ, ਵਰਣਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਕੀਮਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਨੇੜਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

7. ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਦਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਫਿਲੌਰ ਦਾ ਰੀਡਰ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਲੀਖਤ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਖੁਦ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਿਟਾਇਰਿੰਗ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਨਰਮ ਰੁਖ਼ ਹੈ। ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਅਕਸਰ ਧਮਕੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਦਾ ਸਾਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਾਠਕ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਮਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 3, ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਤੇ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

8. ਇਹ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ; ਤੋਪਾਂ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੇਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨਸਾਫ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਅੜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਿਪਚਿਪੇ ਕੱਦ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਝੱਲਣੀ ਪਈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੱਜ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
9. ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਭੇਜ ਕੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਅਤੇ ਜੱਜ ਦੀ ਆਮ ਵੱਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ

ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ, ਪੀਸੀਐਸ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ 'ਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ' ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Sd/-

6 ਅਕਤੂਬਰ 1983

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਇਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ ਇਸ ਟਰਾਂਸਫਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ।

(2) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂਇਕ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ, - ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਫਲੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(3) ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਡੀ' ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਦੱਸਿਆ, ਦਰਖਾਸਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਬਿਨੈਕਾਰ/ਮੁਦਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

1. ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

2. ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਹੁਣ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸਨ।
3. ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਉਕਤ ਕੇਸ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। .
4. ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
5. ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ - ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(4) ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ **ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।**

"ਆਦਰ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ:

1. ਕਿ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਲਛਮੀ ਬਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ" ਸਾਲ 1981 (18 ਮਾਰਚ, 1981 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 101) ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ 'ਤੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਮੇਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਲਛਮੀ, ਮੁਦਈ

ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ, ਪਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, 8 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਹਿਜ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੂਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਵਿਰੁੱਧ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਸ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। “ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ” (27 ਜਨਵਰੀ 1981 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32) ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਮੁਦਈ ਸਨ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲੂਕ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ (ਭਾਵ ਮੈਂ) ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
3. ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਸਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੀਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਸੀ।
4. ਬਨਾਮ ਬਿਮਲਾ ਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ” ਨਾਮਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਦਵਤਾ ਸ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਬੇੜੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ (1982 ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰ: 103-ਏ) ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਗਵਾਹੀ 2 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਖੰਡਨ ਵਿਚ ਬਹਿਸ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੇਸ 8 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1983। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ, ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਤਰੀਕ 14 ਸਤੰਬਰ, 1983 ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪਰ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਭਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਖੰਡਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ

ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਆਖਿਰਕਾਰ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਅਤੇ 16 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਖੰਡਨ ਦੇ ਸਬੂਤ ਲਈ ਕੇਸ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ 16 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਕਿ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ, “ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਸਬੰਧੀ ਅਰਜ਼ੀ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸ਼ਿਲਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ 16 ਨਵੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਹੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿਖਾਇਆ, ਫਿਰ ਵੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਤਬਾਦਲਾ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਮੁਦਈ (ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਵੱਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਨਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਸਨ। ਕਿਸ਼ਨ ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਕੇ.ਸ਼ਰਮਾ ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਟਰਾਂਸਫਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ, ਅਨੇਕਚਰ 'ਏ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ' ਨੱਥੀ ਹੈ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, 'ਕਪੂਰਥਲ ਏ' ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ' ਹੈ।

(5) ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਏ' ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਇਲ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਝੂਠੇ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

(a) ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਟਾਊਟਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗਿਰੋਹ ਸੰਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਨੁਕੂਲ ਫੈਸਲੇ ਲੈਣ ਲਈ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਲਈ ਲਿਟੀ ਗੈਟਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਦੇ ਸਨ (ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 6)।

(b) ਉਸਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ: 1 ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ : (ਪੈਰਾ 8 ਆਈਬੀਡ)।

(c) ਕਿ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਵਤੀਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਾਲਮ ਹੈ, ਉਹ ਨਿੱਕੀ-ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਗੁਆ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਤਣਾਅ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਪੈਰਾ 5 ਇਬਿਦ)।

(d) ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਵਤ ਪੈਡੈਂਟਸ (ਭਾਵ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ) ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਪੈਰਾ 5 ਇਬਿਡ)।

(e) ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਭਾਵ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸੱਭਿਅਕਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਮੁਦਈ) ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 8 ਇਬਿਦ)।

(f) ਫਗਵਾੜਾ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਕੀਮਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਮੁਦਈ ਧਿਰ) ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਸਾੜੀਆਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ 3,000 ਉਸਨੇ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸਾੜੀ ਚੋਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਥਾਣਾ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੋਰਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਾੜੀਆਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹ ਬਣ ਗਿਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾੜੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

(g) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਝੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਕਤ ਕੀਮਤੀ ਲਾਈ ਜੈਨ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਮੇਲ- ਮਿਲਾਪ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇੱਛਤ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ (ਪੈਰਾ 6 ਆਈਬੀਡ ਵਿੱਚ)।

(h) ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਫਿਲੌਰ ਵਿਖੇ ਸਬ-ਜੱਜ ਦਾ ਰੀਡਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦਾ ਆਚਰਣ ਸਾਫ਼ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਨਰਮ ਕੋਨਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ, (ਪੈਰਾ 7 ਆਈਬੀਡ)।

6. ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅੰਕੜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠੇ, ਬੇਤੁਕੇ ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘਟਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ- ਸਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਉਕਤ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਲਾਈਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਿਸੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਜਿੰਨਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮੁਦਈ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੇ ਅਦਾਲਤੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ, 1971 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

7. ਕਿ ਮੈਨੂੰ 13 ਮਾਰਚ, 1984 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਪਾਵਰ ਆਫ਼ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਪਿਸ਼ੋਰ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ 'ਡੀ' ਹੈ ਅਤੇ ਅਟਾਰਨੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਬੰਧ 'ਈ' ਹੈ।

8. ਕਿ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਕੋਰਟ; ਵਚਨਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਸਹਿਤ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਵਾਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

5. ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ.ਡੀ.113 ਆਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਐਕਟ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ।

6. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤਾਜਿਤ?

“1. ਕਿ ਬਿਆਨ ਕਰਤਾ ਅਯੋਗ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਬਿਨੈਕਾਰ/ਮੁਦਈ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: -

1. ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ।
2. ਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਹੁਣ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਸਨ।
3. ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ.ਰਾਹੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ, ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਾਹਲੀ ਵਿਚ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
4. ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
5. ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

2. ਕਿ 1 ਥਾਰਥੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ? ਉਪਰੋਕਤ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਛਤਾਵਾ ਤੰਬੂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਉੱਪਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ

ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

3. ਇਹ ਕਿ IV ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਯੋਗ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਡੀ./- ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ
ਨਿਰਭਰ।”

7. ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ IN. ਜੇ.ਡੀ.ਹੀਰਾਹੀ, ਵੀ.ਐਡਵੋਕੇਟ, ਆਪਣੇ 1 ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਸਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ - ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਲਾਜ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 101/18 ਮਾਰਚ, 1981 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰਜਨ ਦਾਸ ਰਾਹੀਂ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੋ ਦਾ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 32 1981 ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨੀ, ਪਰ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਅਣਜਾਣ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: -

“ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉਕਤ ਟ੍ਰਾਂਸਕਰਿਪਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗਲਤ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕਿਸ਼ਨ ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਡਰਾਫਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਾਲੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਆਇਆ। R/j1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੀ ਮਤਾ **ਬਨਾਮ** ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (ਕੇ. ਐੱਸ . ਤਿਉ ਨਾ . ਜੇ.) 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਕੇਸ ਪੈਡਿੰਗ ਸਨ , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਰਾਮ ਕਾਰਕਸ਼ ਬਨਾਮ ਨਕੁਲ ਦੇਵ, ਆਦਿ। ,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,,, ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਈ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਉਕਤ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਯਕੀਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਵੀ ਉਹੀ ਤੱਥ ਦੱਸੇ ਹਨ , ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਸ਼ਿਕਰ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ' ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧ' ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਬੀ. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜ ਕਿਸ਼ਨ ਸਚੇਤਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਨਾਲ ਆਏ ਸਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ (ਆਰ. ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ), ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਕੇਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ

ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੀਰਾ 5 (ਐਫ) ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ), ਭਾਵ, ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ, ਐਫਆਈਆਰ 139, ਮਿਤੀ 2 ਅਗਸਤ, 1980, ਧਾਰਾ 458/380 ਅਧੀਨ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਨੇ 6 ਮਈ, 1982 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਰਾਜ ਕਿਸ਼ਨ ਸਚਦੇਵਾ ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਸਾਬੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਚੰਗੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕੋਈ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਨੇ ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਿਆਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਹਿਮ 'ਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ।

8. ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਰਡਰਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਬਿਮਲਾ ਵਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਪਏ ਹੋਣ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ* ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦਾ ਕਲਰਕ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤਾਂ ਲਈ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਇਆ ਸੀ। . ਉਸਨੇ ਓਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਕਲਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਪੂਰਥਲਾ ਪਹੁੰਚੇ।

9. ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਉੱਪਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਫਗਵਾੜਾ, ਜੋ 1982 ਤੋਂ 1984 ਤੱਕ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਓਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਰਹੇ, ਨੇ 6 ਅਕਤੂਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸੀਰੀਅਲ ਨੰਬਰ 532 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿੰਦਰ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਕਲਰਕ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

10. ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਫਗਵਾੜਾ ਦੀ ਹੋਮਿਓਪੈਥ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹਨ।

11. ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਨੂੰ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ *ਰੇਸ਼ਮ ਕੌਰ* ਬਨਾਮ *ਸ਼ਾਂਤਲ ਦੇਵੀ* ਅਤੇ ਐਗਜ਼ੀ ਬਿਟ ਆਰ. 2 ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਕਰਿਪਟ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ *ਰਾਜ* ਬਨਾਮ *ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ* ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 411 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

12. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖਪਾਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਝੁਕਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀਆਈਪੀ ਟ੍ਰੀਟਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਬਾਂਸਲ 'ਤੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਝੂਠਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਵਾਬ ਲੈਣ ਲਈ, ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਬਾਂਸਲ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

“ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਕ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਗਿਆ ਹੈ; ਤੋਪਾਂ ਅਤੇ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਨਿਆਂ * ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

13.13 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਹੁੰ ਖਾਧੀ: -

"ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੋਸ਼ ਹੁਣ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਸਨ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਸਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ 13 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪੱਖ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ (ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ) ਇਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਚਲਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ, ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਕੋਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਗਲਤ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਦਾਖਲ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ, ਗਲਤ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਸਨ।

14. ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਵਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(c)(i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ,

(1971, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c)(i) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"2. ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ-

(a) * . * **

(b) ***** - - -

(c) 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ (ਚਾਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ, ਜਾਂ ਸਕ੍ਰਿਪਚਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਹੋਰ)

(1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੋਟਾਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਜਾਂ"

%

ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(c)(i) ਨਾਲ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ, ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਦੋਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਘਪਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਸਕੈਂਡਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਨਾਮ ਕਾਮਰੇਡ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ (1) 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਾ ਬਨਾਮ ਕਾਮਰੇਡ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਉੱਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ: -

ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ, 'ਸਕੈਂਡਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ' ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਅਰਥ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(c) (i) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਤਰਕ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘਪਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸਿਰਫ ਆਮ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਕਨੀਕੀ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰਾਮ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦਾ ਕੰਮ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਘਪਲੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ? ਸ਼ੌਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਖੰਡ II, 1959, ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ, 'ਸਕੈਂਡਲਾਈਜ਼ੇਸ਼ਨ' ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ: 'ਝੂਠਾ ਜਾਂ ਗਲਤ ਬੋਲਣਾ।

(1) ਸੀ.ਆਰ. OCP ਨੰਬਰ 7/79 ਨੇ 14 ਅਗਸਤ, 19 ਅਤੇ 1 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

(2) ਸੀ.ਆਰ. OCP ਨੰਬਰ 4/83 ਨੇ 25 ਜਨਵਰੀ 1984 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

Court on its own motion v. Ajit Singh' and others (K. S. Tiwana, J.)

ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ, ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਘੁਟਾਲੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ; ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਵਰਲਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਖੰਡ III ਵਿੱਚ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ 'ਸਕੈਂਡਲਾਈਜ਼' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਹਨ: 'ਬੋਲਣਾ ਝੂਠੇ ਜਾਂ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ; ਬਦਨਾਮੀ; ਬਦਨਾਮੀ, ਬਦਨਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ; ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ, ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ; ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ, ਅਨੈਤਿਕ , ਅਪਰਾਧਿਕ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਿਆਨ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸ਼ਬਦ 'ਸਕੈਂਡਲ' ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਝੂਠਾ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ; ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਨਿੰਦਾ; 'ਸਕੈਂਡਲਾਈਜ਼' ਸਕੈਂਡਲ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦੇਣਾ ਹੈ; ਝਟਕਾ ਦੇਣਾ, ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ, ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ ਘੋਟਾਲੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਜੱਜ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਮਲਾ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਲਿਖਤ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਅਪਮਾਨ ਨੂੰ 'ਕਲੰਕੀਕਰਨ' ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਮਾਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਹੈ।

15. ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਇੱਕ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਕੈਪਾ ਸਿਟੀ ਵਿੱਚ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੱਖਪਾਤੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਭੜਕਾਇਆ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ 'ਤੇ ਮੁਸ਼ਕਰਾਇਆ। ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਣ ਲਈ ਗਲਤ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭੈੜਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਸੌਦਾ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਸਹੀ ਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਕਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਾਖ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਝੂਠਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ., ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੀਮਤੀ ਲਾਲ ਦੇ ਐਕਟ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਇੱਕ ਝੂਠਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬੇਈਮਾਨੀ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਆਂ ਦੀ ਕੁਰਸੀ 'ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

16. ਇਹ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ 'ਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚ ਬੇਲਗਾਮ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ- ਅਤੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂਇਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਪਿਛਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿਚ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦਾ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ, ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ *ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* ਲਈ ਦਵਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਰਿਸ਼ਵਤ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਬੇਲੋੜੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਸਿਰਫ ਸਕੀਮ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ। ਜੱਜ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਹਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਇਲਜ਼ਾਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਘਿਣਾਉਣੇ, ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਰ. ਸੁਬਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਏਪੀ (3) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਸਫਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: -

"3. ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ (OS ਨੰ. 101/73 ਅਤੇ 275/72) ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਤੀਜਾ ਸੰਸਕਰਣ ਬਣਾ ਕੇ ਨਵੇਂ ਤੱਥ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"4. ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬੁਰੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ, ਮੌਜੂਦਾ ਜੁਬਾਨੀ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ

(3) ਏਆਈਆਰ 1981 ਐਸ, ਸੀ. 755

OS ਨੰਬਰ 275/72 ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਸਬੂਤ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"5. ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਪੈਰੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਬੀ-9, ਬੀ-10, ਬੀ-13 ਅਤੇ ਏ-19 ਤੋਂ ਏ-19 ਅਤੇ ਏ-20 ਤੋਂ ਏ-22 ਅਤੇ ਬਿੱਲ ਅਤੇ ਬੀ-12 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਣਾਏ ਹਨ।

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

॥੨੫॥

"6. ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਵਾਲੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ।"

"16. ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਿੱਧੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

"18. ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ; ਉਪਰੋਕਤ-ਕਹਿੰਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਲਤ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ।

4. ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅੰਤਲੇ ਪੈਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜਾਣਦਿਆਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਤੁਹਾਡਾ ਸਨਮਾਨ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਭਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਅਤੇ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।"

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 30,000 ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਏ ਭਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੱਟ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸਦੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਵਾਰਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੈਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਸੁਭਾਰਾਓ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਟੋਨ, ਗੁੱਸੇ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਤੰਬੂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਦੇ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਦਸਲੂਕੀ, ਪੱਖਪਾਤ ਅਤੇ ਬੇਈਮਾਨੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦਫਤਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦੀ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ, ਇਸਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਅਤੇ (ii) ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। -

ਆਸ਼ਾਰਾਮ ਐਮ. ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਏ.ਟੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ, ਆਸ਼ਾਰਾਮ ਐਮ. ਜੈਨ ਨੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ: -

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

"ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਈ ਸੱਚੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਾਰੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਲਫ਼ਨਾਮਿਆਂ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਆਫ਼ ਮੋਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੁਖੀ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਗਲਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਪੌਡਸੇ ਨੇ ਟੀਮ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ। . ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨਵੇਂ ਬੈਚ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਖਪਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਬੈਚ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਇਕਮਾਤਰ ਅਤੇ ਗੈਰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਮੋਸ਼ਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ:-

“ਨਿਆਂਇਕ ਅਤਿ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਜ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਹੀ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਹਮਦਰਦ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲਤਾ' ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ. ਅਤਿ ਸਵੈਦਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ. ਜੱਜ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਲਤ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਚੰਗੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹਨ

ਦੂਜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ 10 ਸਾਜ਼ਿਸ਼ਾਂ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ, ਅੰਡਰਕਰੰਟਸ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਵਾਂਗ, ਲਾਈਨਾਂ ਖਿੱਚੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਤਣਾਅ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਖਰਾਬ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਅਤੇ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ-ਟੈਕਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ; ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਯੋਗ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਨਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਬਿਹਾਰ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਖੈਰ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (5) ਵਿੱਚ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ: -

"ਪਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਧਮਾਨ ਵਜੋਂ ਸਜਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਜੋ ਨਿਆਂਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ • ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ, ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਆਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਖਤਰਾ ਕਿੱਥੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਲੰਘਣ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ। 'ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਰਾਦਰੀ' ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ, ਪੱਖਪਾਤ, ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 'ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਵਿਘਨ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਦੇ ਸਰਗਰਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ।" ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਟੇਢੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਉਮੀਦ ਗੁਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜੱਜ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਣ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਜਨਤਾ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਗਰਗ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਆਸਾਨ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਹੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) (1950) 2 ਐਸਸੀਆਰ 1172 (ਏਆਈਆਰ 1980 ਐਸਸੀ 946)।

ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਘਿਣਾਉਣੀ ਨਿੰਦਿਆ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਰੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੁਕਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਤਾੜਨਾ ਵਾਲਾ ਪਰ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਨਾਗਰਿਕ।"

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

17. ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਝੂਠੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਲੀਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿਰਾਦਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਹਾਨੀ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ, ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਅਤੇ ਨਿਰਾਧਾਰ ਹਮਲੇ ਅਤੇ ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਹੁਦੇ, ਇਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸੰਸਕਰਣਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੱਧ-ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਅਕਸ਼ਾਂਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ * ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਸਟਮਦਾਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਲੰਘਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ, ਸੋਧਾਂ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਜੱਜ ਪ੍ਰਤੀ ਬੁਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਖਤਰਨਾਕ ਮਾਰਗ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੁਝ ਦੋਸ਼, ਜੋ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸੱਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਾਕ ਉਡਾਉਣ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਵੱਕਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਜੋ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ, ਦਾਅ 'ਤੇ ਹੈ। ਨਿਰਾਦਰ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਜਨਤਕ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਤੇ ਵੱਕਾਰ ਦੀ ਰਾਖੀ ਲਈ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ*-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ, ਬਿਨਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਜਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਹੈ।

18. ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(c)(i) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

19. ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਜਾਂ ਫਾਈਲਿੰਗ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਨਹਾਨੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦੋ ਬਾਹਰ

ਵਿਰੋਧੀਆਂ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹਨ, ਜੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ MA ਹੈ, ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਜੀਵਨ ਬੀਮਾ ਨਿਗਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਰੁਤਬਾ ਸਾਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਬਾਨੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਮਾਨਸਿਕ ਤਣਾਅ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਉੱਪਲ, ਓਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਝੂਠ ਬੋਲ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤਸਦੀਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਉੱਪਲ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਾਅਵਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕਰਕੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ, ਓਥ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਾ ਹੋਣ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ

ਹੈ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਸੀ। ਉਹ 5 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ, ਜਦੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ 3 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕੈਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਕਬੂਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਗਲਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਦਵਾਤਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ 13 ਮਾਰਚ, 1984 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

ਉਸ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(c)(i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਮਾਨ' ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ,

20. ਅੱਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਕੇਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਈ.ਡੀ.1 ਰਾਹੀਂ, ਵੀ.ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ* ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ। ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੀ

ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ, ਜੋ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਕਰਿਪਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰੜਾ ਸਰਵਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਅਹੁਦਾ 15 ਮਾਰਚ, 1984 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਅੱਗੇ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਲਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਰਾਹੀਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਿਵਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਬਾਂਸਲ ਖਿਲਾਫ ਲਿਖਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਨਾਲ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨੂੰ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਸੀ। ਨਾ ਹੀ ਮਾਲੀ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ, ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰਵੱਈਏ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਰੜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਖੁਸ਼ ਸਬੰਧਾਂ ਕਾਰਨ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰੁਝੇ ਹੋਏ ਹੋਣ।

21. ਇੱਕ ISA ਦਾ ਵਕੀਲ:]ਕਿਸੇ ਵੀ)ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਦਲੀਲਾਂ ਜਾਂ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰਾਫਟ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾਫਟ ਕੀਤੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

“ .. ਉਹ ਵਕੀਲ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਦਾਲਤ
ਨੂੰ ਘਪਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ

(6) AIR 1955 SC 19.

ਉਚਿਤ ਆਧਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ, ਖੁਦ -
ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ .."

ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਿੱਖਿਆ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ^{ਦੀਆਂ} Q ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸਮਰਥਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜੱਜ 'ਤੇ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣੇ ਹਨ; ਵਰਗਾ; ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ ਜੋ ਘਿਣਾਉਣੇ ਹਨ? ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿਉਂ ਜੋੜੇਗਾ? ਕਿਉਂ ਨਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਵੱਕਾਰ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਇੱਕ ਬਾਰਡਰਲਾਈਨ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਓਪੀਅਨਜ਼ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਬਿਹਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਡਿਊਟੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਸਿਰਫ ਆਪਣੀ ਹਉਮੈ, ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਹੈ? ਕੀ ਜਨਤਾ ਉਸ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਰ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਮੁਵੱਕਿਲ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ.. ਦਾ ਚਤੁਰ ਦਿਮਾਗ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੱਜ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਾਖੁਸ਼ੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਟਾਰਨੀ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਪਰਲੇ ਹੱਥ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, - ਨਿਆਂਇਕ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖੁਦ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਵਾਲਾ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਹੀ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜੱਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਦਭਾਵਨਾ। ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਵੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘਿਣਾਉਣੇ ਦੋਸ਼ ਹਨ।

ਜੱਜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ • ਇਸ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ; ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਉਸਦਾ ਫਰਜ਼ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਗ੍ਰੇਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

22. ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਪੇਸ਼ਾਵਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਆਫ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸਕੌਰ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਇਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। . ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਹੀ ਲਗਾਇਆ. ਉਹ ਫਗਵਾੜਾ ਵਿਖੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਪੂਰਥਲਾ ਵਿਖੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਰੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਉਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਦੇ ਡਰਾਫਟ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਤੋਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਹ ਡਰਾਫਟਿੰਗ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਏ. ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਪੱਖ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪਰੀਵੀ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਘਿਣਾਉਣੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(c) (i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ।

23. ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸਨ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਿਆਰ ਅਰਜ਼ੀ ਲੈ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਆਏ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਜੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਰੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਦਿਮਾਗ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ.

ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ *ਰੇਸ਼ਮ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਸੀ। ਬਨਾਮ *ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਵੀ*, ਜੋ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ.ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 *ਰੇਸ਼ਮ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: “ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਆਫ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫਗਵਾੜਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ...”। ਪਿਠਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਦਾ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ R. 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 3(iii) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

ਵੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬੇਇੱਜ਼ਤ, ਅਪਮਾਨਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਲਗਭਗ ਇਹੀ ਹੈ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 3 (vi) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ: -

“ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਜ਼ਾਲਮ, ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਲਾਪਰਵਾਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਇੱਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਵਾਂਗ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ। *

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1 ਦੇ ਪੈਰਾ 3(vi) ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਜ ਹੈ: -

“ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਬਿਆਨਬਾਜ਼ੀ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੇ ਐਪ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ

ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।"

ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਸ਼ਬਦ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਬਾਦਲਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪੱਖ, ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਬਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ

ਦੋਵਾਂ ਤਬਾਦਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਰ. 1।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਹੈ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ। ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ, ਉਹ ਹੀ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਬਲਕਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼, ਜਿਸ ਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਰਕਮ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ 'ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਬਾਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ 13 ਮਾਰਚ 1984 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਹੋਣਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸੰਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦਾ ਲੇਖਕ ਜਿਸ ਦੀ ਰੋਸ਼ਮ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਆਰਐਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਦੋਵਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਸਨ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਬੱਚਾ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਲੇਖਕ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ।

44. ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ ਬਾਂਸਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ ਸ੍ਰੀ ਐਨ. ਆਈ.ਸੀ. ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਪਣੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਬਾਂਸਲ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਟਰਾਂਸਕਰਿਪਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਨੇ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ)(i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

25. ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ। ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਆਫੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੰਗੀਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ

ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੋਈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਕੇ. ਬਾਂਸਲ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ। . ਇਹ ਹੁਕਮ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ ਕੇ ਸਚਦੇਵਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਵਕੀਲਾਂ ਨੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉੱਪਰ ਦੇਖੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਤਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਰਾਦਾ ਬੇਈਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਇੱਕ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਟ੍ਰਾਂਸਕਰਿਪਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਕੇ

Court on its own motion v. Ajit .Singh and others (K. S. Tiwana, J.)

ਬਾਂਸਲ 'ਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਹਮਲੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੰਗ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਗਿਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ (7)* ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ: "ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਘਪਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਗਲਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ।"

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ, ਨਿਮਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਜਾਂ ਮਖੌਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀ ਮੂਰਖਤਾ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਾਣਹਾਨੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ ਡੀ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਮੁਆਫੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਓਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਕੇ. ਸਾਈਦੇਵਾ ਨੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮੁਆਫੀ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੇਕਰ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਫੀ ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨੀਂ ਜੱਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਅਤੇ ਗਲਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਧਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਫੀ, ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੱਕਣ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਧਣ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਣ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਪੋਲੋ ਜੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਸ ਪੜਾਅ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਾਰੇ ਵੀ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(7) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 989।"

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ

(1986)2

*

ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਗੰਭੀਰ ਹੈ, ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮਾਫੀ ਮੰਗਣ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਆਸਾਨ ਤਰੀਕਾ ਸਮਝ ਕੇ ਅਫਸੋਸ ਜਤਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ - *ਆਸ਼ਾਰਾਮ ਐਮ. ਜੈਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਸੀਂ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਫੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

• ਸ

26. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(ਸੀ)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਬੇਇੱਜ਼ਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇਸ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 2,000 ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ। ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ, ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਨ.ਡੀ. ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਆਰ.ਕੇ. ਸਚਦੇਵਾ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕੈਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੁਰਮਾਨਾ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐੱਸ.ਪੀ., ਗੋਇਲ, ਜੇ.

MM SEHGAL ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

I.L.R. Punjab and Haryana

(1986)2

ਸਹਿਗਲ ਪੇਪਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ, -ਜਵਾਬਦਾਰੀ।

1983 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਨੰਬਰ 97 ਵਿੱਚ 1983 ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 200

23 ਅਗਸਤ 1985

ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ (1956 ਦਾ 1)— ਧਾਰਾ 391, 392 ਅਤੇ 394— ਕੰਪਨੀਜ਼ ਕੋਰਟ ਰੂਲਜ਼, 11959— ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ 391, 392 ਅਤੇ 394 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਚੇਅਰਮੈਨ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਕੀਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ੇਅਰ ਧਾਰਕਾਂ ਅਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਆਯੋਜਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ - ਸੁਰੱਖਿਅਤ, ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਭ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਯੋਜਨਾ - ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਕੀਮ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਨਿਯਮ 79 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ - ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ - ਕੀ ਸਾਂਭਣਯੋਗ — ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਰਾਬੀ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੋਸ਼—ਕੰਪਨੀ ਜੱਜ—ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕੋਰਟ ਰੂਲਜ਼, 1959 ਦੇ ਨਿਯਮ 79 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ